

Čj. UOOU-03580/20-23

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněné, XXXXXX, se sídlem XXXXXX proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-03580/20-14 ze dne 1. února 2021, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

- (1) Podkladem pro řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů s obviněnou, XXXXXX se sídlem XXXXXX (dále jen "obviněná"), byl spisový materiál shromážděný na základě podnětu zaslaného Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen "Úřad") stěžovatelem, XXXXXX (dále "stěžovatel"). Z uvedeného podnětu vyplynulo, že stěžovatel dne 29. června 2020 vznesl ze své e-mailové adresy XXXXXX námitku proti zpracování svých osobních údajů, zaslanou na e-mailovou adresu obviněné XXXXXX a současně obviněnou požádal o jejich výmaz. I přes výše uvedené byl dne 19. srpna 2020 kontaktován obviněnou prostřednictvím SMS zprávy na jeho telefonní číslo XXXXXX s marketingovou nabídkou obviněné. Na základě této skutečnosti se stěžovatel dne 19. srpna 2020 obrátil na Úřad, který dne 16. září 2020 upozornil obviněnou na možné porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále "obecné nařízení") a informoval ji, že stěžovatel podal námitku proti přímému marketingu dle čl. 21 odst. 2 obecného nařízení, přičemž z tohoto důvodu je obviněná jako správce osobních údajů povinna bez zbytečného odkladu ukončit zpracování osobních údajů stěžovatele za tímto účelem.
- (2) Dne 9. října 2020 Úřad obdržel od obviněné vyjádření, ve kterém uvedla, že bezprostředně po obdržení výše uvedeného upozornění Úřadu zajistila vyloučení telefonního čísla

a e-mailové adresy stěžovatele ze všech seznamů pro zasílání obchodních sdělení a zastavila zpracování jeho osobních údajů pro účely marketingu. Obviněná dále uvedla, že provedla interní šetření, kterým prověřila, že od stěžovatele neobdržela žádný požadavek na zrušení zasílání obchodních sdělení ani na výmaz osobních údajů stěžovatele. Dne 25. listopadu 2020 se však stěžovatel opětovně obrátil na Úřad s tím, že i přes výše uvedené byl ze strany obviněné opětovně kontaktován s obchodní nabídkou prostřednictvím SMS zprávy zaslané dne 25. listopadu 2020 na jeho telefonní číslo.

- (3) Vzhledem k výše uvedenému správní orgán prvního stupně zahájil ve věci řízení o přestupku, a to příkazem čj. UOOU-03580/20-9 ze dne 14. ledna 2021, kterým bylo konstatováno spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., za což byla obviněné uložena pokuta ve výši 20.000 Kč. Na základě včas podaného odporu však byl uvedený příkaz v souladu s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. zrušen a v řízení bylo pokračováno.
- (4) Výsledkem pokračujícího řízení o přestupku bylo vydání rozhodnutí čj. UOOU-03580/20-14 ze dne 1. února 2021 (dále "rozhodnutí"), jímž byla obviněná opětovně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. a byla jí uložena pokuta tentokráte ovšem ve výši 2 000 Kč, neboť porušila některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 obecného nařízení, čehož se jako správce osobních údajů dopustila tím, že i přes žádost stěžovatele o výmaz osobních údajů ze dne 29. června 2020 jej nadále prostřednictvím SMS zpráv zaslaných dne 19. srpna 2020 a 25. listopadu 2020 na jeho telefonní číslo XXXXXX kontaktovala s obchodním sdělením, čímž porušila právo subjektu údajů stanovené v čl. 17 odst. 1 písm. c) obecného nařízení, tedy právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se dotčeného subjektu údajů týkají, pokud subjekt údajů vznese námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 2 obecného nařízení.
- (5) Proti rozhodnutí se však obviněná ohradila řádným rozkladem.

II. Obsah rozkladu

- (6) V rozkladu obviněná především uvedla, že nesouhlasí s uloženým správním trestem. Konkrétně měla obviněná učinit veškerá opatření v souladu s obecným nařízením ve vztahu k osobním údajům stěžovatele. Dále, jak připomenula, osobní údaje stěžovatele byly na základě jeho žádosti vymazány z jejích automatizovaných systémů, které používá k zasílání reklamních sdělení prostřednictvím SMS zpráv, tj. k přímému marketingu. K opětovnému zaslání obchodního sdělení stěžovateli pak mělo dojít pouze shodou náhod, resp. důsledkem lidské chyby, a to když obviněná z provozních důvodů nechala odesílat obchodní sdělení ručně, bez využití automatizovaných systémů.
- (7) Obviněná dále poukazuje na polehčující okolnost, kterou by měla být ekonomická realita doby související s celosvětovou pandemií spojenou se šířením viru SARS-CoV-2, kvůli níž byl vládou České republiky opakovaně vyhlášen nouzový stav. V důsledku této situace vnímá obviněná pokutu správního trestu ve výši 2.000 Kč jako likvidační a má za to, že v takovém případě je dán prostor pro uložení správního trestu napomenutím dle § 45 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Stejně tak má být ve věci dán prostor pro úvahu o upuštění od uložení správního trestu podle § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., jelikož mimo výše uvedené již v průběhu projednávání předmětného

pochybení byla obviněnou přijata opatření, aby v budoucnosti nedocházelo k obdobným protiprávním jednáním.

(8) Závěrem obviněná upozornila na nejasnosti ve výroku rozhodnutí.

III. Rozhodné právo

(9) Ustanovení čl. 17 odst. 1. obecného nařízení zní:

"Subjekt údajů má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud je dán jeden z těchto důvodů:

- a) osobní údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány;
- b) subjekt údajů odvolá souhlas, na jehož základě byly údaje podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) zpracovány, a neexistuje žádný další právní důvod pro zpracování;
- c) subjekt údajů vznese námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování nebo subjekt údajů vznese námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 2;
- d) osobní údaje byly zpracovány protiprávně;
- e) osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti stanovené v právu Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje;
- f) osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti podle čl. 8 odst. 1.

(10) Ustanovení čl. 21 obecného nařízení zní:

- "1. Subjekt údajů má z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace právo kdykoli vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se jej týkají, na základě čl. 6 odst. 1 písm. e) nebo f), včetně profilování založeného na těchto ustanoveních. Správce osobní údaje dále nezpracovává, pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, nebo pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků.
- 2. Pokud se osobní údaje zpracovávají pro účely přímého marketingu, má subjekt údajů právo vznést kdykoli námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, pro tento marketing, což zahrnuje i profilování, pokud se týká tohoto přímého marketingu.
- 3. Pokud subjekt údajů vznese námitku proti zpracování pro účely přímého marketingu, nebudou již osobní údaje pro tyto účely zpracovávány.
- 4. Subjekt údajů je na právo uvedené v odstavcích 1 a 2 výslovně upozorněn a toto právo je uvedeno zřetelně a odděleně od jakýchkoli jiných informací, a to nejpozději v okamžiku první komunikace se subjektem údajů.

- 5. V souvislosti s využíváním služeb informační společnosti, a aniž je dotčena směrnice 2002/58/ES, může subjekt údajů uplatnit své právo vznést námitku automatizovanými prostředky pomocí technických specifikací.
- 6. Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely podle čl. 89 odst. 1, má subjekt údajů, z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace, právo vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, ledaže je zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného z důvodů veřejného zájmu."
- (11) Ustanovení § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. zní:

"Správce nebo zpracovatel podle hlavy II se dopustí přestupku tím, že.... c) poruší některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 nebo hlavy II."

IV. Posouzení orgánem druhého stupně

- (12) Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací obviněné.
- (13) Především shledal, že obviněnou vytýkané nesrovnalosti, resp. zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí byly v souladu s ustanovením § 70 zákona č. 500/2004 Sb. odstraněny vydáním opravného rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-03580/20-18 ze dne 17. března 2021.
- (14) Odvolací orgán dále odmítl tvrzení obviněné, podle něhož měla být učiněna veškerá opatření v souvislosti s výmazem osobních údajů stěžovatele. I pokud by totiž skutečně osobní údaje stěžovatele vymazala ze všech automatizovaných systémů, jak tvrdila ve svém vyjádření ze dne 9. října 2020, který zaslala na základě upozornění ze strany Úřadu ze dne 16. září 2020, takto nedošlo k důsledné likvidaci osobní údajů stěžovatele a k ukončení jejich zpracování, neboť obviněná stěžovatele opětovně kontaktovala s obchodním sdělením dne 25. listopadu 2020. Za tvrzenou "lidskou chybu" pak ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb. plně odpovídá obviněná, kterou nadto nelze zprostit odpovědnosti za přestupek podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., jelikož zjevně nevynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Podle čl. 4 odst. 2 obecného nařízení se zpracováním rozumí jakákoliv operace s osobními údaji, pomocí či bez pomoci automatizovaných systémů, přičemž obecné nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny (čl. 2 odst. 1 obecného nařízení). Zpracování osobních údajů tedy zahrnuje i ruční odesílání obchodních sdělení prostřednictvím SMS zpráv, jak jej v traktovaném případě provedla obviněná. Z výše uvedených důvodů proto věc nelze řešit napomenutím anebo upuštěním od sankce.
- (15) Odvolací orgán pak po celkovém přezkoumání konstatoval, že v postupu správního orgánu prvního stupně nebyla shledána žádná pochybení způsobující nezákonnost rozhodnutí. Zejména se mu jeví jako přiměřená výše pokuty vyměřené při samé dolní hranici sazby, a která tudíž nemůže být a priori považována za likvidační. Za předmětný přestupek totiž mohla být uložena pokuta až do výše 20 000 000 EUR anebo až do výše 4% celkového ročního obratu

(čl. 83 odst. 5 obecného nařízení). Nadto rozhodnutím došlo k podstatné redukci výše pokuty původně uložené příkazem čj. UOOU-03580/20-9 ze dne 14. ledna 2021. V této souvislosti odvolací orgán také připomíná, že obviněná svoji konkrétní finanční situaci nijak nedoložila (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj.1 As 9/2008-133 ze dne 20. dubna 2010, kde se uvádí: "Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost...").

(16) Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 31. května 2021

Mgr. Jiří Kaucký předseda (podepsáno elektronicky)